

اینکه چون غذای خوردی، به او بدهی و اگر لباسی پوشیدی -
یا کسب نمودی - او را بپوشانی و به صورت او ضربه نزنی و
دشنامش ندهی و جز در خانه از او دوری نکنی.

از حکیم بن معاویه قشیری از پدرش روایت است که می‌گوید: گفتم: ای رسول خدا، حق همسر ما بر ما چیست؟ فرمود: «أَنْ تُطْعِمُهَا إِذَا طَعِمْتَ، وَتَكْسُوَهَا إِذَا أَكْسَيْتَ - أَوْ أَكْسَبْتَ - وَلَا تضرِّبُ الْوَجْهَ، وَلَا تُقْبِحَ، وَلَا تَهْجُرْ إِلَّا فِي الْبَيْتِ»: «اینکه چون غذای خوردی، به او بدهی و اگر لباسی پوشیدی - یا کسب نمودی - او را بپوشانی و به صورت او ضربه نزنی و دشنامش ندهی و جز در خانه از او دوری نکنی».

[حسن است] [به روایت ابن ماجه - به روایت ابوداود - به روایت احمد]

معاویه قشیری رضی الله عنہ از رسول الله صلی الله علیہ وسلم در مورد حقوق واجبی سوال می کند که هر شوهری نسبت به همسرش ملزم به رعایت آنها می باشد؛ و رسول الله صلی الله علیہ وسلم این امور واجب را ذکر می کند که عبارتند از: تامین خوراک و پوشانک به اندازه‌ی توان شوهر؛ سپس از ضربه زدن به صورت وی و دشنام دادن و بد و بیراه گفتن به او و دوری کردن از وی جز در محیط خانه نهی می کند. و ترك و دوری از وی جهت تنبیه او نیز محدود به خانه و بستر خواب می باشد نه اینکه خود به خانه‌ی دیگری برود یا همسرش را به خانه‌ی دیگری بفرستد.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/58093>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

